

Nooit meer overdwers?!

Hebbe jullie onderlest ok zôê genote van dà verhaol van Piet van Grietjies? Hij hê me wel aan 't denke gezet mè z'n verhaol over levertraen, waareme kruike en wolle wante. Vantzellef gao je dan vedder lôêpe denke over vroeger, hee. Wat een lekkere ouwerwetse winters wazze dat! Netuurlijk weet 'k ok wel dà je een hôêp dinge mooier maakt i je herinnering as dà ze in 't echt wazze, mor dat de winters strenger wazze is toch echt wel een faait. Van klimaotsveraandering hà me nog nooit gehoord! De zestigers onder ons, en de nóg ouweres, wete aallemael nog drommels goed van die echte winters mè veul snêêuw en ijs. Wekelang kò je schaetserieje op netuurijs. Op aalle slôôtjies en vijvers zag ie daegelijks kaainder krabbele op soms veuls te grôôte, of veuls te klaaine, schaetsies. Ze wiere onder je gewone schoene of kaplaerze vastgebonge mè stevige, mêêstal oranje-gestreepte linte of lere riempies. Om d'n haoverklap mos ie ze opnieuw onderbinge omdà je in 't begin meer náest as óp je schaetse sting. 't Geluk dà je deur ie hêêle lijf voelde strôême as ie aaindelijk je eerste echte slaoge gedaen had zonder te vaalle . . . Dien eerste keer dà je, ok zonder te vaalle, hêêmel rond gong op de slôôtjies rond een waailand . . . Dan dien eerste keer naer Boereklaos, op je toe intusse witte laerze mè vaste schaetse, en je eerste punsie . . . Tientalle paore schoene stinge d'r dan aan de kop van de slôôt net over 't spoor. Die bleve daer gewoon d'n hêêle middag onbeheerd staon! Dà kon toe nog, hee!

IJsvrij

'k Voel nog de spanning op de lêêgere school. Je zag soms de juffrouwe en menere bij mekaar zitte en overlegge. Zou ie meschie . . . ? Zou ie echt . . . ? 't Fantezere en stiekum smoeze mè mekaar. "Azze me . . . waer gao jij dan?" 'k Hoor nóg 't gejoel en gejuich van toe i m'n ore as de bovemêêster dan plechtig vertelde dà me IJsvrij kregel! Zô mor vrij! Hêêmel onverwachs! Wat een fêêst! Wat een kollesaole, heerlijke verrassing! Je holde joelend en opgewonge naer huis. Buite riep ie 't al opgetoge: "Mama, mama, IJsvrij!" Je liep te danse en te springe. Gaauw ete, vlug, vlug! Naer êên van de twêê ijsbaone die d'r toe wazze in Wijk A en wijk C, of naer een afgesproke vijver of slôôtjie. As 't aareg koud was hà je moeder je nog een dikke, ouwe krant tusse je hemd en je borsterok laete doen. "Mor dà kraok zôê mam en 't is zôê lastig mè schaetse!" Gehoorzaam liet jie 'm toch d'n hêêle middag zitte. 't Mos ommers vâ je moeder! Eên of twêê dubbeltjies i je wolle want, as ie geluk had, om te versnoepe. Hêêl de middag was ie in de weer en in beweging. Mè rôêje kôone kwam ie tege d'n donker thuis. Of 't nie koud gewist was? Koud? Koud? Belnêênt! Je had 't juist aareg hêêt!

Revier bevrore

Jammer hee, dat degene die nae '60 gebore zijn, hêêmel nie wete wat 't is om over een bevrore revier naer overdiep, d'n overkant, te kenne lôêpe. Dat was toch wat! Eerst al in '56 en laeter nóg een keer, in '63. 'k Vong 't aareg spannend en 'n bietjie eng tegelijk. Haalef Slierecht liep op zondagmiddag uit om bij de Odderjon Volkeringel te gaon kijke. Voor veul mense bleef 't bij kijke, want op zondag gong ie ommers 't ijs nie op! Belnêênt, dà moch nie op zondag! De sloopvaart lag hêêlemael stil, vaere was abseluut onmogelijk deur 't dikke pak ijs. Kijk, as kaaind doch ie d'r nie aan, mor wat een strop was zô'n barre winter voor veul mense. D'r mos veul harder gestookt worde en veul manne liepe langs d'n dijk omdà ze d'r uit gevrore wazze. Timmermanne, metselaers, faailijk hêêl d'n bouw lag stil en de baggeraers

liepe ok thuis. Sommiges verdiende d'r juist weer een centjie extrao bij. Zô weet 'k zellef nog hêël goed dat Aoi de Wap en z'n broer Leen een pracht van 'n ijsbaon geveegd hadde op 't end van Slierecht op de revier. Ondanks dà me 't aamel veul minder goed hadde as tegewoordig, stopte me ze wel aallemael wà toe. In Gurrekom, waer 'k in '63 op de kweekschool zat, mosse me tusse de middag verplicht huis-t'r-om-op oud brôôd op gaon haole. Dat wier in hêël 't land deur scholiere en studente gedaen om de veugels bij te voere. Veul eende en mêêuwe zatte vastgevrore in 't ijs of ze zatte in grôôte wakke aamel bij mekaor.

Nooit meer

As ie toe gezeed zou hebbe dà me in 2000 hêël 't jaer deur in overdekte halle zouwe kenne schaetse en skië, zouwe ze je voor staopelgek verklaord hebbe. Belnêënt, hoe kon dat nou? Nè zôô gek zou ie 't toe gevonge hebbe, as t'r iemand hà voerspeld dà me nou nie meer overdwers zouwe kenne gaon. Overdwers gong ie dwars deur de waailande en over de bevore slôôtjies. As 't gong dooie gong ie overdwers ijsie kraoke, schollechie trappe en slôôtjies aflegge. Machtig en spannend! Je kon bekant van 't Kaoichie tot de Rosmeule overdwers. Behaaleve de Stesjonsweg, wat lange stoepe en een paor straete op de nieuwe uibraaiding was t'r amper bebouwing ten noorde van d'n dijk. Gêên Ôôst- of Westwijk, gêên Werebuurt of Griende en hêêmel gêên industrieterrain en Noord-ôôstkwardant. Belnêënt, gewoon aamel waailande en slôôtjies die hoorde bij de tientalle boere in Slierecht. Nou is aalles volgebouwd en kà je nie êêns meer overdwers. 'k Ving 't mor raor hoor, dat de kaander van nou nie êêns wete wat of dat 't is om ijsvrij te krije, of om overdwers te gaon; om ijsie te kraoke of slôôtjies af te legge. Nooit meer overdwers?! Jammer voor de jeugd, hee! Vinge jullie ok nie?

Korsjonno

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas de stambôome van de families Mostert, Baotenburg en Brêêdveld. Kom ok 's 'n kijksie neme in ons clubgebouw 't Onderhuys (Kerkbuurt 243). Elleke woensdagmiddag benne me d'r!